

[Riishøj]

For så vidt angår IEA vil jeg lige nævne, at der næsten er tradition for i de årlige debatter, vi har her, at vi bruger IEA-rapporterne til at skamrose dansk energipolitik, men det synes jeg nok er noget svært at gøre denne gang. Nu har Det Energpoltiske Udvalg fået hele afsnittet om Danmark, og de rapporter kan bruges lidt forskelligt, og der er da ingen grund til at være ukritisk over for IEA, det er jo ikke noget helligt orakel. Men i hvert fald når det gælder spørgsmålet om industriens bidrag i forbindelse med CO₂-afgifter, er der jo en helt markant kritik af den danske politik, og der er også helt klart en kritik af den danske trafikpolitik, idet det direkte nævnes, at udviklingen på trafikområdet gør det svært at opfylde målene i Brundtlandrapporten, og det er to ganske væsentlige kritikpunkter.

For så vidt angår spørgsmålet om det grønne flertal og ministeren håber jeg, at det flertal, som gerne skulle manifestere sig på energiområdet, vil kunne bruges ud over CO₂-afgifterne, som vi skal drøfte om lidt, i forbindelse med en reduktion af brugen af elvarme i Danmark og først og fremmest elvarme i kollektive varmforsyningsområder. Det virker barokt, at vi skal fortrænge indenlandske ressourcer og stadig væk fastholde særlige rabatter for elvarme i kollektive energiforsyningsområder. Jeg håber, at vi kan foretage os noget konkret her i stedet for at få den evige konflikt med biobrændslerne.

Endvidere håber jeg, det kan bruges til at tage hul på tariffdebatten. Det, der jo er meget godt i vores »Energi 2000«, er, at den har nogle gode mål, men når det gælder midlerne, er vi på en lang række områder faktisk ikke nået længere, og i hvert fald er tiden vel inde til, at vi tager nogle beslutninger om tariffene.

Dernæst er der spørgsmålet om amternes mulighed for at låne til finansiering af energibesparende foranstaltninger. Sådanne muligheder har kommunerne i dag, men det har amtskommunerne ikke. Der burde også være et flertal for at give amtskommunerne den mulighed.

I øvrigt håber jeg stadig væk, at der vil være flertal for at sikre, når det gælder vedvarende energi, en reel konkurrence til de offentlige monopoler, til elsektoren, så decentral kraftvarme og vindmølleproduceret strøm får ordentlige konkurrencevilkår med det monopol, som nø-

dig skulle være på de områder inden for energisektoren.

Endelig er der selve udnyttelsen af industriens ressourcer, overskudsvarmen og elproduktionen. Også her bør der tages nogle konkrete initiativer. Jeg håber, at noget sådant vil ske i de kommende år, og jeg opfatter også den dagsorden, som vi stemmer for, sådan, at nu skal der i det næste år tages ganske drastiske midler og konkrete midler i brug for at opfylde de mål, som er opstillet i »Energi 2000«.

Til slut skal jeg udtale håbet om, at der kan komme et samarbejde om finansloven, og det ligger jo i den anden del af dagsordenen. Det er ikke mindst den, der er årsag til, at vi kan stemme for dagsordenen.

Kim Behnke (FP):

Først lige til hr. Riishøj vedrørende monopoler: Hvis hr. Riishøj slår op i de grønne hæfter, når de engang udkommer, under referatet af denne debat, vil hr. Riishøj se, at det, jeg lagde megen vægt på, var spørgsmålet om de monopoler, der er lovbeskyttede, statslige monopoler og i det hele taget offentlige monopoler. Hvis en virksomhed har et fantastisk godt produkt og den som følge af det tilkæmper sig en monopolsituation – det er det, nogle økonomer kalder naturlige monopoler – er det noget, der ikke generer mig ret meget, men det generer mig, når Folketinget vedtager lovparagraffer, der beskytter monopoler, og det er det, der er tilfældet inden for energisektoren, hele naturgasområdet, og vi kan lige så godt tage elværkerne med det samme.

Når jeg fremdrog elværkerne, var det i forbindelse med spørgsmålet om elværkerne kontra vindmøllerne, og mine ord var: Bravo, hvis der er nogen, der vil bygge sig en vindmølle, men jeg kan ikke se, hvorfor jeg som nabo til den, der har en vindmølle, skal betale en højere elpris for den strøm, jeg bruger, fordi naboen har valgt at købe en vindmølle og forlanger at få el afregnet til en pris, der er fastsat mere eller mindre i Folketinget. Det er forkert. Hvis elfremstillingen på vindmøller skal være konkurrencedygtig, må den kunne stå selvstændigt, og uden at det flertal, som hr. Riishøj medvirker i, giver dem en statsbeskyttelse.

Hvad angår spørgsmålet om DUC og deres monopoler i forbindelse med tredje udbudsrunde, vil det også fremgå, som det fremgik af